

EI DIA CLOU

El dia clou i deixa un gust de cendra.
La vanitat del món penetra en mi.
Adéu-siau, mà tèbia, fulla tendra,
qui et veiés ressorgir!

Voldria jo una aroma de llaurada,
la sorra entre les penyes de la vall,
una atzavara confiada,
un aire de cristall.
Mes ai! Cada mortal canta sa pena,
i cadascú desitja el que no té.
Si gira amunt la lluna plena,
cap bruma la deté.

L'estel perdut brilleja amb sa malícia,
la muntanya amb son front indiferent.
El campanar, santa justícia,
distreu l'hora en el vent.
Fins l'ombra ha begut l'ombra de l'agulla,
i el rellotge de sol ve a defallir.
Si el gel nocturn toca la fulla,
la nit penetra en mi.

Pons, Josep-Sebastià, "El dia clou"